Any XXVIII — Vendrell, 25 de Febrer de 1933 — Numero 1403

El Baix Penedès

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:
Vendrell, trimestre, 1'50 ptes; Fora, 1'75; Extranger, 2'50
Número corrent, 15 céntims :: Atrassat, 20
ANUNCIS A PREUS CONVENCIONALS
:: REMITITS: 15 CENTIMS LINEA ::
No s'admeten escrits sense firma — No es tornen els originals
ADMINISTRACIÓ: IMPREMTA RAMON

Franqueo concertado

Quimeres i falòrnies

S'apropa de nou l'istiu i amb ell la temporada més adecuada a l'ambent d' expansió vendrellenca. Sempre hem dit que la vila podria treure bon profit de les estiuades; que'l rendiment de l'estiueig, vulgues que no, per la nostra especial situació topogràfica, és un dels mitjans econòmics amb que compta la vila i que aquesta, enquimerada en altres coses que res han de proporcionar-li, es descuida sempre, i cada any d'enfocar àlgom en profit i foment de la temporada d'estiueig, per la qual els vendrellencs no fem absolutament res, quan tan bons profits en podriem treure.

Qui va a recordar-se de que som en punt obligat a passar per el turisme! Quina importància te el tenir, no una, sino algunes magnífiques platges! Què importa que'l Vendrell estigui tan ricament abastit d'aigües tan abundoses com agradables i sanitoses! De què'ns serveix tenir una Rambla tan xamosa, i de que ací l'arbrat hi vegeti esponerós! Què val estar voltats d'hortes i ben dotats de carreteres que menen a muntanyes veïnes i de llocs planers amb fonts, boscúries, vistes meravelloses i fins i tot monuments històrics admirables! Què n'hem de fer de tot això els vendrellencs!

No ens interessa a nosaltres poguer esdevenir un lloc admirable on s'hi puga viure amb fruició. Per què preocupar-nos d'això si ja vivim be, si sense emblanquinar les velles cases també durant els dies estiuencs les viandes que portem al Born son exaurides a les vuit del matí. Si tots nosaltres i tots els nostres amics sabem on és la Platja de Sant Salvador, per què fer li propaganda. Si a Comarruga ja hi va tot el Penedès i part del Camp de Tarragona, què més volem. Si durant l'istiu son a dotzenes els cotxes i omnibus que per aqui passen, prou ells ens deuen coneixer. Si no tenim d'estalviar l'aigua, ni per regar hortes i carrers, per què hem de alabar-nos en. Si tenim bona horta, per què hem de plantar flors que cap profit donen.

Falòrnies! Quimeres, que a res poden conduir son l'interessar se per aquestes coses! segurament és respondran internament una bona part dels vendrellencs que ens llegeixin. No obstant, tot i que res fassin, nosaltres continuarem dient que per aquí es trobaria un gran foment a la economia vilatana, i que millorant el ben viure a vila, sens buscar la, trobariem la mes natural expansió que aquesta pot tenir.

Per la recatalanització de Catalunya

«Després del treball, ve el descans». Eusaquí una màxima que no pot negar-se està inspirada en un fondo ben humanista. Just i raonable és, que després d'haver complert amb els deures cotidians, després d'haver col·laborat en bé de una col·lectivitat o d'una indústria, després de la lluita per unes reivindicacions, ja morals o materials, el ser humà busqui uns moments de quietut i soseg per reparar i acumular forces per emprendre noves lluites, que per cert, ja mai manquen en la vida per tot esperit inquiet o necessitat del treball constant per a poguer-se desenvolupar d'una manera pràctica i positiva. Però, podem aplicar aquesta màxima a la situació actual de Catalunya? Poden ésser mereixedors d'aquest descans els homes que han seguit el tràmits, fentlos efectius en grau mínim, dels principis de reivindicació catalana? Poden pretendre buscar l'emancipació i tranquillitat d'esperit els que saben sobradament que'l nostre plet no ha arribat mes que a una de les fasses constructives? No. Irremissiblement, no Però si donem una mirada al panorama polític català i seguim detalladament l'actitut dels homes que avui, per llur posició governamental, son els més indicats per a intervenir d'una manera directa i positiva en la lluita per una millor amplitut de les nostres aspiracions, en treurem la ferma convicció de que s'han endormiscat i confiat tan extensament amb el fins avui conquerit, que sembla ja no els interessi el que els desitjos del poble, les inquietuts dels catalans, propugnen per un millor desenrotllo i amplitut del que fins avui ens ha estat concedit.

La seva actitut no deixa d'esser quelcom sospitosa. Les propagandes que constantment venien fent propugnant per un catalanisme integral, el desvetllament que volgueren donar al poble per que votés l'Estatut, el·laborat amb tota minuciositat a Núria, les claudicacions constants que vingueren consentin quant la seva discussió al Parlament Espanyol, les explicacions donades a l'opinió catalana del perquè de les mateixes i la paraula que donaren de no defallir un moment en la lluita per a conquerir paulativament i aprofitant totes les circumstàncies propícies, tots aquells principis fonamentals, que son elements imprescindibles per a obtenir una perfecta autonomia de nom i de fet, eren promeses esperançadores que al posar-les amb contacte amb la realitat de llur actuació, hi notem la gran diferència i la contradicció depriment en els principis bàsics de llurs propagandes.

No volem pas donar a entendre amb les nostres manifestacions de que s'hagin desperdiciat ocasions oportunes de poguer ascendir un grau més en la lluita per una total reivindicació catalana, les nostres queixes no son fruit de res més, sinò del constant abandó en que s'ha tingut a la massa catalana per a preparar-la degudament per el dia que's presenti l'ocasió d'intervenir directament i en bloc per a fer ostensibles els seus desitjos. Perquè ens preguntem: Està Catalunya preparada i muntada sobre uns fonaments que no donguin lloc a dubte a la seva catalanitat? Sentim els catalans d'avui aquella inquietut i ferma convicció en els principis bàsics de les nostres doctrines, que feien gran demostració el nostres avant passats? Es sortin al catalanisme d'avui d'un pur sentimentalisme patriòtic de dignitat, o és simplement una lluita d'amor propi materialista? Aquí tenim unes preguntes que veritaderament semblen anacròniques mirades des d'un punt general incoerent, però cal profunditzar, cal intervenir en el més íntim de les conciències, cal seguir el seu batec i el seu desenrotllo, i si així ho fem, ens trobarem amb el fet incontrovertible de que avui el catalanisme no es sentit amb aquell fervor candent i entusiasta d'anys enrera; infinitat de ciutadans es diuen catalanistes, no per sentir dintre el més profon de la seva ànima aquell neguit d'un passat gloriós, sinò pel pur caprici de que dir-se catalanista, integral o moderat, representa posar-se a la altura de les circumstàncies i donar-se algun tò.

Les causes d'aquesta, podriem dir-ne crissi del catalanisme, son ben vitals i clares. Els homes que han tingut l'honor d'esser destinats per a discutir les nostres aspiracions, han tingut completament abandonat al poble català d'unes campanyes de propaganda doctrinals i patriòtiques que mantinguessin en tensió els sentiments catalanistes, i els que amb bastanta constància ho han vingut fent, s'han trobat aillats de la massa popular, perquè els havien fet entendre, fixos amb un materialista particular, de que aquells homes eren uns mercaders del catalanisme, insídies que portaren un estat tan deprimient en el concepte del poble, que potser algun dia tinguin que lamentar-ho els precursors d'aquestes lluites tan indignes. Aquest aillament de la massa popular, ha donat peu a que a Catalunya s'hi fomentessin ideologies i partits enemics de la nostra autonomia. A Catalunya encara hi ha nuclis més o menys indiferents respecte de la seva autonomia, hi ha grups que no encerten a comprendre la seva significació i encara hi ha qui voldria posar-li obstacles.

A laplenitut de l'autonomia, cal que tot el poble la senti i la vulgui i que tothom tingui conciència de la personalitat de la col·lectivitat a que pertany i per a lograr aquests fins, cal esmerçar tot l'esforç d'un treball constant en l' obra de la recatalanització de Catalunya, cal foragitar de dintre l'esperit dels catalans tota ideologia contrària a l'esperit d'un catalanisme honrós, això és el que menys han fet els homes que avui regeixen els destins de la nostra regió, i si de Catalunya, el lloc d'on han de sortir els clams de reivindicació, la deixem a mans d'uns forasters que poc han de donar en profit seu, si no recapacitem als seus ciutadans de la personalitat que representen, com volem que en un dia en que s'ens presentin les portes obertes per a introduir els batecs dels nostres cors, comptar amb la ferma adhessió dels catalans per empenyer les lluites que puguin ocorrer, si ens hem deixat prendre el seu sentir i pensar?

Cal reflexionar, i la tasca més intensa cal esmerçar la dintre la regió, buscant un sanejament i una propagació dels nostres ideals, si així no ho fem, els auguris d'una major llibertat fracassaran, i qui sap si la que ara tenim i tot.

A. C. V.

Encara igual

En un article publicat en aquestes pàgines el 9 d'Abril de l'any passat, després de fer un exàmen crític de l'obra esdevinguda en les nostres «Societats» en el que va de segle, deiem entre altres coses: Ara que'l nostre poble està en vies del seu alliberament, sembla que les nostres societats s'haurien de sobreeixir d'alegria i, conscientes en la hora històrica en que vivim, preparar se per a la formació de una raça, forta ja en sí, empró que cal polir la molt per esdevenir un poble en plena conciència. I tant é. Si les forces culturals, sublim mirall de la conciència de l'home, no troben un ajud franc en les associacions de ciutadans que el formen en els pobles, en les nomenades «Societats» nosaltres, la joventut, restarem sense sapiguer ja mai els nostres deures concients.

I bé doncs, què ha passat? Quantes conferències de caràcter cultural, instructiu i catalanista s'han donat en la nostra comarca? Es ben trist haver de confessar que estem allà on erem. Les nostres entitats, polítiques o recreatives, segueixen menades per una oligarquia que fa impossible tot avenç

cultural, moral i instructiu de la joventut. D'aquest resultat, d'aquest procedir, és filla la nostra generació jove actual, per això és apàtica, indiciplinada i desmoralitzada, car no espereu ni moral ni materialment reaccions fortes; les febrades indiquen força i vida; venen les malalties ciròniques en el cos i en l'esperit, i és que una munió de microbis morals i materials s'apoderen, any rera any, d'una vida que recula El final és sabut. Pols som i pols hem de tornar. Una força, una vida sumant àtoms i idees, una debilitat i una mort pastura dels dubtes i dels insectes que polvoritzen.

La vida caracteritzada per una fe, per un amor que és força, per un propòsit ple d'esperança; la mort caracteritzada per una llum plena d'ombres i dubtes, per una impotència engendradora d' odis i enveges, per milers de desigs sense propòsits.

Quan en la societat s'enlairen els vividors; quan el nombre d'empleats creix per la fam dels sous, més que per la fe d'un home que es proposa una gran obra; quan els que pugen no son jutjats pels de baix, ni cridats pels de dalt, sinò que ells s'acoblen en remades, en partits, en una mena de societats de auxilis mutus per a viure a costa d'altres, i ni! llavors veiem remats de rates devastant un edifici, milions de cucs que les emprenen en un cos mort. Odis, lluites, disgregació, llibertat de molècules que volen sostreure's a la llei de vida que les enllaça; la massa o sigui el nombre i el pes reprenent els drets que té a tota unitat que perd la vida.

J SOLÉ CARALT

Bisbal del Penedès, 15 Febrer, 1933.

Uns "homes" canalles

En aquell temps... i no parlarem dels que menten en l'Evangeli, sino de quan nosaltres anavem a la escola, en sortir teniem unes ganes bojes de jugar als jocs infantils i naturals de la edat. Jocs de bales, a ratlla, saltar i parar, bòlit etc. etc. Al recobrar la llibertat teniem un delit extraordinari de distreure'ns i no ens preocupavem de rés més. La forma de cada u emprada era divertir-nos i més d'una vegada ens concretavem a jugar «als oficis de Barcelona» la qual cosa motivava una porció de comentaris en els transeunts, que eren també més ingènus que els d'ara «car els drets de l'home» no havien malejat els cervells i reconeixia que també tenien deures a a complir, cosa que avui s'oblida bastant. Alguna vegada feiem «cops de pedra» contra els xicots de l'altre carrer i allavors ens convertiem en bàrbres i intolerants, el qual demostra que, bon minyons del tot, tampoc ho erem. Però si alguna vegada teniem aquesta brutalitat de volguer «trencar caps» (però més d'una vegada eren vidres d'aparadors) era degut a rivalitats de la xicalla que voliem ésser *grans* i ens barallavem a colles, per a demostrar la poixança del xamfrà vencedor. Emprò sempre era degut a nirvis el plantar cara, mai a traició i sempre entre xicalla de la mateixa edat amb la qual voliem medir les forces, per a després vantar-nos de la superioritat.

Ja ha plogut bastant d'allavors ensà i ens ho ha recordat un fet inqualificable i inhumà a l'hora.

En una de les grans avingudes de la ciutat hi ha enclavat un edifici comercial importantíssim on diariament fan ofrena als infants d'unes bombes que son l'alegria llur. Aquell espectacle de sortida dels magatzems al traspassar el carrer no té parió. Hi ha que veure la jòia que experimenten al contemplar subjectades a llur maneta flotant a l'aire presoneres del cordill, mentre el vent les fa anar a totes direccions. La seva vista no te prou vivacitat per a seguir els moviments naturals que l'aire marca a la bomba i experimenten un entusiasme extraordinari, inigualable, infinit.

Moltes vegades hem sigut observadors muts de l'alegria de la xicalla i al contemplar la joia que experimenten s' ens ha encomanat cert sentimentalisme extremadament comprensiu, alconstatar els aires dominadors dels menuts, que suara la bomba s'explaia enlaire tant com pot, amb motiu del gas, emprò que la maneta innocenta subjecta i n' es presonera fent-la esclava de les seves mans i que algunes vegades inconscientment queda reventada. Es un espectacle que atreu i ens guanya totes les simpaties per la innocència observada.

Revers de quant hem dit: també en la mateixa avinguda, i molt a prop dels dits magatzems hi ha una acadèmia. En ella un estol de jovenalla van a perfeccionar se i a aprendre diversos coneixements per a fer front a la vida. Dels jovincells que hi concorren la majoria amb la indumentària d'abillament propi per a jugar al golf i amb unes gorres grans i amples, fan una gatzara impròpia per a quins haurien d'esser guardadors de les formes ciutadanes. Ara que, d'un quan temps a aquesta part, la instrucció ha deixat a recò la educació. Estem segurs que maleïda la manca que'ls hi fa, el darrer dels dos extrems; puix si així no fos, no molestarien amb «piropos» impropis a les jovenetes que passen, de les empentes que uns amb altres es donen i que alguna vegada han fet trontollar a algun vianant entrat en anys; i per final l'espectacle repugnant que hem copsat en la caiguda de tarda d'un d'aquests darrers dies. Escudant se en el grup que formaven hi havia uns «infants terribles», homes il·lustrats que vos deixaran parats pronunciant una oració d'anglès, però que proveits d'uns *tiradors* s'entretenien en fer blanc, tenint preferència en reventar les bombes pels infants que acompanyats dels seus familiars passaven per allí. Hi havia que veure la cara de commiseració que posava l'infant amb la bomba destruïda sense poguer esplicar-se la causa, car caminaven despreocupadament no pensant que altres «infants homes» obressin traidorament i s'entretinguessin en fer rabiar als petits noiets que, ben agens es trobaven dels mals instints d'uns nois grans disfreçats d'home, que no es comportaven com a tals.

Estem convençuts que en l'acadèmia no se'ls ensenya a obrar així com també que no tots els que hi concorren tenen aquest esperit destructiu, emprò els uns fan mal pels altres i tothom que contemplava aquest espectacle denigrant no s'entretenia en fer salvetats i els culpava a tots.

Per això experimentavem una gran dolor una pena intensíssima, en veure aquella joventut que gosava intensament en produir el dolor a uns tendres infants que, camí de casa seva, els asetjava la incomprensió i les males arts de uns altres infants com ells, que pretenien esser homes grans, car estudiaven llengües extrangeres i anaven vestits de golf.

I davant les barbaritats susdites, ens feiem horrors d'aquells infants que pretenien esser homes abans d'hora i vexaven inhumanament rient se del dolor d'uns infants bons, que qui sap si impensadament els hi encomenaven amb tan mala acció el virus d'una destrucció recíproca.

ICAR

Barcelona, 22 de Febrer de 1933.

Esqueles mortuòries

ens encarreguem d'ordenar la seva inserció a tota la premsa diària de Barcelona
Mateixos preus de tarifa

Impremta Ramon. - Vendrell

Josep Serra Mañé

AGENT OFICIAL

Ford

Es complau en notificar als concursants de la **"Setmana Ford"** que el concursant que va aproximar-se més a les xifres de matriculació de cotxes **Ford** fou el

Sr. Francesc Mollá

AVINGUDA 14 D' ABRIL, 67

VALENCIA

corresponent-li, per tant, el regal del

Cotxe 8 H. P.

B. LARTIGAU

METGE

VIES URINARIES I APARELL RESPIRATORI

Consulta: Diumenges, de 9 a 12 — Dimarts i Dijous, de 5 a 7 tarda

Carrer Baixada, 1, 2.on (antiga casa Telégrafos) **VENDRELL**

LITERARIES

ESCLATS

Alegria i joventut,
benestar, goig i bellesa,
van fugint del nostre entorn
esquivats per la vellesa.

El que's pensa ser honrat
per que no vól el dels altres,
ha de fer que ningú més
faci mai criminals actes.

La fortuna i la bondat
tothom redobla,
que al món ningú vól ser
dolent ni pobre.

El millor home del món
no és prou bó mai per tothom.

Si poguessis ésser mia,
¡quántes coses et diria!

Quan somrius a boca plena
badant tos llavis de mel,
sembla per a mí que s'obrin
talment les portes del cel.

Les jures dels jugadors
són com el dol de una tia,
puix les promeses que fan
duren una nit i un dia.

GRAN CAFÉ
TOSTADERO
PLAÇA UNIVERSITAT, 3 - BARCELONA

Restaurant
amb servei a la carta i un COBERT COMERCIAL a 5 pessetes compost de Entremesos, 3 Plats, Postres, Gelat, Pà i Vi.

Pastissería
elaborada a la vista del pùblic.

Charcutería
Acuárium de Llagostes vives
ESPECIALITAT EN PEIX I MARISCS

Provi'l i será el nostre client Direcció: ESTEVE MIRÓ

Bar - Restaurant
Euzkel Jai
Plaça de l'Angel, 11 i Jaume 1.er, 2

Charcutería
Especialitat en Mariscs
Coberts Comercials a 5 Pessetes
MENÚ TOTS ELS DIES
Angules
Cabrit estil Basc
Bacallà a la Biscaina
Tripes estil Basc
OBERT TOTA LA NIT

Propietat de la Compañía Hispano Americana de Alimentación, S. A.

En moltes cases mana
l'home com a senyor,
però moltes vegades
la dona fá el que vól.

Del que és ric i ha sigut pobre
res de bó es pót esperar,
que'l rector mai es recorda
de que ha sigut escolá.

En eix món de hipocresia
tothom fá el que li convé,
disfrutant la majoria
amb les penes dels demés.

VALENTÍ CARNÉ

AGRICOLES

Agricultura i Ramadería

El darrer quadern rebut d'aquesta interessant revista catalana, publica els següents treballs: Creació de roses noves, Pere Dot; Malalties més comuns del blat, Isidre Rogent; Feines d'hivern a la vinya, Rafel Mir i Deàs; La tracció, August Soler i Moné-; Semències agrícoles; Les cabres de llet, Antoni Torrescasana; Unes consideracions sobre l'arbrat, Joan Vallés i Estroch; L'escarabat de la patata en els camps de França; Una «Bonifica» integral model, Francesc Santacana; Folklore de la pagesia: El ruc. Uns rucs clàssics, Valeri Serra i Boldú; El que diu la premsa: Una malaltia dels vins d'enguany, que pot portar algun disgust, Lluís Guitart; L'antic comerç de ramaderia de Santa Coloma de Queralt, E. Brufau; Recerques pràctiques: Aplicacions del saüc; La utilització de les pells de conill als Estats Units; La clorosi i la potassa; Tres fórmules a base de la Scilla marítima per exterminar les rates; La superstició dels adobs; Notes informatives: Unió de Sindicats i Pagesos de Catalunya; El Concurs d'aviram celebrat a Figueres; Aspecte social de la qüestió rabassaire; Una meravella de Catalunya poc coneguda; Exposició d'aplicacions elèctriques en l'agricultura i de productes de la terra; Els darrers temporals; Calendari de sembres. El mercat.

S'envia un número de mostra gratuitament, demanant-lo a l'administrador del periòdic, Trafalgar, 76 Barcelona.

PLANTER D'OLIVERES
N'hi ha un bon estoc per vendre, detallant-lo a preus econòmics. Dirigir-se al propietari d'aquesta vila Menció Escofet.

ESPECTACLES

Una vegada més s'ha demostrat a vila que'l nostre malaguanyat saineter, Ramon Ramon i Vidales, no era solsament un autor còmic en possessió d'aquella gràcia natural que promou en l'auditori una franca rialla, sense estridències, però, perque les frases xistoses hi ressalten espontàniament, sense rebuscaments, fets entrar a la força, com hi han de recorrer d'altres autors. Era, a més a més, un excel·lent costumista, que sabia transportar a l'escena els tipus i manera d'esser dels que ell endevinava, amb una visió certera, que contenien prou «pasta» per a modelar-los-hi l'ànima i presentar-los en públic.

Les seves obres estan molt lluny d'esser un entreteniment un «fi de festa» o be un «joguet còmic en un acte», per dir-ho aqui tal com s anunciaven en els teatres, després d'un drama passional, o un «tesi». Rès d això; els seus sainets eren, son, quadres arrencats suaument, i amb destresa, de la pedrera inexhaurible de la vida que'ns envolta, i que tots n'havem sigut matèria aprofitable, sota l'ull escrutador del malhaurat Ramon Ramon.

Es per tot això que s hi estava tant be l'altre dia, al Tivoli, fruint amb delectansa la fotogràfica comèdia *A cal Notari o Uns Capitols matrimonials desfets*, representada «ab amore» per tots els aixerits comediants que composen la companyia Mestres-Querol, i els valuosos elements vilatans que'ls secundaren en portar a terme tan lloable tasca.

* * *

I com que ara en plè Carnestoltes, els espectacles van a càrreg del públic, no cal que en parlem, que tothom hi està prou enrolat. Digui-ho per nosaltres l'exitarro que assolí el Sarau de disfresses que el nostre Club d'Esports celebrà dijous passat en el Saló del Tivoli. ¡Quin floret de nenes maques! ¡Quin gust més depurat en abillar-se totes elles! Feia goig de-bó de-bó, Aquella sala era un jardí curullat de flors vivents, de colors encesos de vida, i d'alegria. Ara és l'hora; doncs, aprofiitar-la.

REFRAN

Materials de totes classes Ciments "Griffi"
ROCALLA
Articles de la Casa Butsems i Companyia
Faroles i Tubs, de ciment centrifugat
Gran i variat assortit en Rajoles blanques, colors i dibuixos propis per a arrimaders i torretes
Casa especialitzada en articles verniçats
Articles de La Bisbal de Girona
IMATGES, NUMERACIONS I ROTULACIONS
Aquesta Casa s'encarrega de tota classe de treballs sobre rajola
Granet - Artificial - Ciment armat

ABANS DE FER CAP COMPRA VISITI'NS
Llorenç Bové
Plaça del Teatre, 8 VENDRELL

Rafel Fusté
Pèrit Agrònom
Compra-venda, peritatge i recana de finques
AIXECAMENT DE PLANOLS
NOTICIES I CONSULTES
Carrer de Mar, 18 VENDRELL

Fems de primera calitat
a 18 i 20 duros el vagó. Aquell que 'n necessiti pot dirigir-se al Bar del Pi d'aquesta vila.

MOSAICS HIDRAULICS
URALITA
Materials de construcció
J. JULIVERT
VENDRELL Josep Marcé, 12

Als Ciutadans Tarragonins

En Ramon Noguer i Comet acaba de deixar el Govern civil de Tarragona. Els sotasignats, oriünds de comarques tarragonines, companys de professió d'En Noguer, ens dirigim als nostres compatricis amb el propòsit que, deixant de banda tot el que sigui partidisme, vulguin participar del nostre criteri en l'apreciació del sentit cultural de l'actuació del primer representant que ha tingut el Govern de la Republica a la nostra encara anomenada «Provincia», i ensems acceptar el deure moral de fer ostensible el nostre reconeixement.

A l'epoca del ressorgiment de la democràcia espanyola, a l'alba del canvi trascendental del Règim, amb l'esclat vigorós d'ideals polítics i socials, d anhels i de reivindicancions, dins d un període constituent mancat de normes legislatives reguladores de la vida política renovada, es feia dificilíssim el govern de les provincies. I és en aquestes circumstàncies extraordinàries en que es revelà la personalitat d En Noguer, amb una modalitat que ve a constituir un tipus nou d'autoritat governativa, realitzant la seva tasca amb un cert aire paternal; i si anem a concretar el motiu de la nostra admiració, direm que és en el procediment emprat per a adoctrinar el poble, per a infiltrar-li les seves essències polítiques, mostrant-li els seus errors, fent-li sentir les responsabilitats de la democràcia. Volem posar de relleu el mitjà literari: les circulars i bans que a mesura que les circumstàncies ho aconsellaven anaven apareixent al «Butlleti Oficial» i despres solien merèixer l'honor de la reproduccio per la premsa diària. Entenem que aquest procediment de contacte amb el poble la paraula escrita, és el que més ha enaltit i caracteritzat l'obra d'En Noguer, i és oportú afegir que en el conjunt d'aquella producció literaria hi batega un fons de catalanitat i ve inspirada per aquell seny racial per nosaltres tan preuat i que, per dissort, es menys comú del que una certa exaltació patriòtica ens fa creure a vegades.

Si com a catalans quedem reconeguts a la tasca cultural d'En Noguer i Comet, aquest agraïment puja de punt considerant que ha estat portada a cap en el tros de Catalunya particularment estimat per raó de naixença.

Conseqüentment, ens proposem de tributar a l'ex Governador de Tarragona, un homenatge d'acord amb el sentit que deixem remarcat de la seva gestió de comanament. Es tracta de recollir en un volum la producció literària abans esmentada, fer-ne un llarg tiratge i donar-li després la possible divulgació

Confiem que aquest projecte mereixerà el vostre ajud moral i econòmic, demanant-vos que contribuïu a la seva realització.

Gener de 1933.

Jaume Carner, Ministre d'Hisenda –Ramon Nogués i Biset, Director General de Comerç. Josep Berenguer, Director general de Duanes.–Pere Lloret, Diputat i Alcalde de Tarragona –Andreu Cabré Secretari del Patronat de Previsió Social de Catalunya i Balears.–Ramon Aguiló – Antoni Estivill–Joan B Perelló–Macià Guarro i Manuel Miró i Esplugas.

NOTA: Queda oberta la subscripció al domicili del Sr. Adolf Cabus i Clua, designat Administrador, Passeig de Circumval·lació, 1, Apartat de Correus 605, Barcelona, o bé al del Sr. Manuel Miró i Esplugas, comte de Rius, 5, 1.er, Tarragona.

Es d'advertir que els exemplarrs del llibre en projecte seran oportunament distribuïts entre els subscriptors.

FA 40 ANYS

Resum de les notes locals publicades en «El Vendrellense», setmanal predecessor nostre, edició del dia 26 de Febrer de 1893.

—El dijous arribà a vila el senyor Odon Martí i Grau, advocat de Barcelona que, designat per la coalició republicana, es presentava candidat a la elecció de diputats a Corts. El senyor Martí, que estava afiliat al partit federal, fou rebut per numeroses comissions de comités i socis del Casino Republicá, que l'acompanyaren al dit Centre on tingué lloc la presentació de les principals personalitats republicanes del districte.

—Si bé continuava encasillat des de Madrid el «cunero» senyor Dessy Martos, el Govern Civil de Tarragona sostenia la presentació de D Joan Fontana.

—També sostenia la seva presentació com a candidat conservador, apoiat per en Cánovas del Castillo, l'advocat local en Josep Mª Alvarez i Fuster.

—Es reuneixen varies comissions de societats vilatanes per a celebrar en la forma acostumada la manifestació del dia 4 de Març.

—La companyia Arolas-Joaní, que actuaba al Casino Circo anunciava per la tarda les obres «Lluis XVI y Maria Antonieta o la Revolución Francesa de 1793» i la comedieta «La Ressurrecció de la carn»; i per la nit la obra de Feliu i Codina «La Dolores» i la sarsueleta «Viva mi niña».

CLINICA DENTAL
Amadeu Martorell
ODONTÓLEG
Visita tots els dies
Al Vendrell, de 9 a 1 Doctor Robert, 13
A Barcelona, a la tarda de 3 i mitja a 8 Torrent de l'Olla, 96 prl. 2.ª Davant parad. tran.

INFORMATIVES

Notes municipals

L'Ajuntament en la seva darrera sessió del dia 21 dels corrents va acordar: aprovar l'acta de la sessió anterior; complimentar la correspondència i butlletins oficials rebuts durant la setmana; concedir permís d'obres a Josep Pujol Soré, aprovar vàries relacions de despeses; fer constar en acta els drets de determinats veïns propietaris d'edificis del carrer de Garcia Hernandez que han satisfet la part corresponent del cost de la claveguera d'aquell carrer; autoritzar al Sr Alcalde per a concedir permís al Guarda rural per a absentar-se de la població; i després de varis precs i preguntes va aixecar-se la sessió

P. Casanova i Rius
ADVOCAT
(Del Col·legi d'Advocats de Tarragona)
Prat de la Riba, 1, entr.sol VENDRELL

NOVES

Des de diumenge el temps dominant ha sigut de retrocés a la hivernada, havent caigut aqui un parell de lleugeres calamarçades que de muntanya enllà foren copioses nevade fent baixar la temperatura fins més avall de zero, produint fortes gelades que intensificades per un vent fort han produit uns dies altament desapresius.

* * *

Ramon Sanahuja Soler
ADVOCAT
Tots els diumenges: Fonda del Comerç VENDRELL
Dies feiners: A. Guimerá (abans St. Agustí) TARRAGONA

* * *

Dimecres a la tarda als alts de l'edifici que ocupa la Casa Mumbrú d'aquesta vila s'hi inicià un incendi que sortosament pogué ésser dominat de seguida, no havent tingut més consequències que la correspopent alarma i unes pèrdues relativament lleugeres

Hom, amb aital motiu, ha fet crús comentaris de l'abandò, millor dit, de la nulitat de servei d'incendis amb que compta la vila, cosa que deuria remeiar-se ja que un dia pot ésser causa de un serios perjudici.

* * *

Vermouth Chambery (sec)
és el millor aperitiu
Vermouth Torino (dolç)
Vins generosos i de taula
Conyac
Anissats Rons, etc.
CLASSES SELECTES
PREUS ECONOMICS
S. ESVERTIT
CARRER DEL 14 D'ABRIL, NÚM. 9

August Rossell
Assoga miralls nous, procediment americà, també repara els tacats i ratllats.
PREUS ECONÓMICS
Per encarrecs dirigir-se: P. Garrofes, 11-Casa Angel

* * *

La cavalcada organitzada diumenge passat per anunciar les festes de carnaval que'l dijous passat (dijous gras) celebrava al Tívoli el jovent del Club d'Esports, fou, com deiem en la nostra passda edició, algom important que s'aparta de les notes carnavaleres de barullo i gresca de carrer sense solta.

Constituí la cavalcada una comitiva composta per més de cent joves difressats i una notable quantitat de vehicles adornats uns, irònics altres i de broma tots ells, havent hi de tot: húngars, bebés, clowns, moros, senyors i senyores, «pichys», músics, tabalers i tot el que l'ingèni jovenil sol recercar en aquestes expansions de broma, tot ell arranjat sens caure en la barroeria.

La cavalcada ressegui els mes centrics carrers de la vila, logrant fer remoure a tots els vendrellencs, tot i que'l temps no afavoria la expansió a l'aire lliure.

* * *

DEMANEU A TOT ARREU ELS
Sabons «Lagarto» i «Vascònia»
Representant al Vendrell: NARCIS SOCIAS CARNÉ

* * *

Diumenge passat la nova de que l'il·lustre vendrellenc en Jaume Carner havia sigut internat a una clínica de Barcelona per a sofrir una operació quirurgica i de que la salut de tan bon amic estava greument amenaçada, va correr a vila com una polvora i causà general sentiment. Sortosament el dimarts es digué ja que la malaltia que sufreix l'il·lustre patrici no tenia la greutat que li atribuien els rumors públics i a mesura que han anat passant els dies ve confirmant-se que si bé la dolència que aquexa al Ministre de Hisenda de la República serà de tractament dilatat, en canvi dintre breus dies podrà abandonar la clínica on avui es troba, encar que sia per passar una temporada en cura de repós en lloc apartat i quiet.

Fem vots per a que l'amic Carner logri un complert restabliment en la seva salut i que ben prompte puga reemprendre la seva fecunda tasca que tants de beneficis ha reportat a la nostra Pàtria i la República.

* * *

SI V. ENCARE NO CUINA TOT AMB GAS, PENSI QUE ESTA PERDENT EL TEMPS
LA FÁBRICA DE GAS PROPORCIONA UNES CUINES MODERNES EXTRAORDINARIAMENT ECONÓMIQUES :
Venta sense alteració de preu per donar facilitats
Des de 2 ptes. mensuals

* * *

Per a demà a la tarda el Casal Catequistic Parroquial anuncia la representació del drama en dos actes i un quadro «Blanca Hoendel» i el joguet comic «La malaltia de la Lili», les dues obres representades per les senyoretes catequistes.

Durant la Quaresma, cada diumenge dita agrupació donarà representacions teatrals, anunciant-se les obres al mateix local.

* * *

Laboratori d' investigacions clíniques
DEL
DR. CASTELLVÍ
Anàlissis d'orines, sang, esputs i productes patològics
REACCIÓ DE WASSERMANN

* * *

Ha sigut publicada la convocatòria per a la II Exposició d'Aplicacions de l'Electricitat a l'Agricultura i Indústries derivades i I Exposició de Productes de la terra que tindrà lloc a Reus durant els vinents mesos de Maig i Juny.

D'aquest certamen pensem ocupar-nos en properament, posant de relleu la importància que ell assolirà i l'encert de la seva celebració. Per avui sols en donem compte tot i remarcant que ha sigut nomenat Delegat del mateix a vila, l'amic Francesc Dasca, qui gustosament posarà a disposició de qui li interessi el reglament per que es regirà el Concurs i quantes dades referents al mateix se li demanin.

* * *

El dijous gras ha esdevingut a vila un dia monopolitzat per els elements jovenils del Club d'Esports, que cada any en aita organitzen actes de barrila i broma.

Enguany la festa ha consistit en un ball de disfresses a la tarda i un ball de gala a la nit, els dos amb ballables continus que amenitzaven les orquestrines Melody jazz, d'aquesta vila i Saltó de Valls.

El ball de disfresses de la tarda fou un èxit que recordava els bons temps del Carnaval vendrellenc, havent-hi assistit un centenar de jovenetes, totes elles abillades amb els mes diversos trajos i caracteritzacions; així com també una cincuantena de joves lluien disfresses ben apropiades.

Inútil dir com estaria d'animat el ball de la nit i amb quin delit foren ballats els 32 ballables que integraven el programa Be pot dir-se que durant cinc hores al Tívoli no es parà, escepte a la «mitja hora», de ballar-se les més extravagantes danses modernes. Fou una veritable prova de resistència.

Pot donar se per satisfeta la comissió organitzadora per l'èxit lograt.

* * *

Josep Aleu Massanet
CORRESPONSAL DEL BANC D'ESPANYA
ADVOCAT-PROCURADOR
Plaça Pí i Margall, 15, 1er VENDRELL

* * *

El Carnaval enguany a vila ha pres una volada insospitada, i tot son ballarugues, i les disfresses amb llurs coloraines han torbat la quietut dels no tres carrers i es proposa encara torbar la una vegada més la tabola que per demà diumenge a la tarda organitza la Lira com a preparació del sarau que ella celebrarà el dilluns a la nit, en quina comitiva s'assegura que hi figuraran números de molta broma.

Ja se sap que'l Carnaval es composa de saraus i més saraus. Res d'estrany te doncs que'l programa general sia a base d'aquests espectacles. Vegin els que tindran lloc a vila:

Demà diumenge, tarda tres saraus, un al Centre Vendrellenc, altre al Centre Industrial i altre al Casal de Divertiment i Cultura Nit: tres id idems.

Dilluns a la tarda: 3 id idems. Nit: un d'extraordinàri al Tívoli organitzat per la Lira i amb Banda de Regiment, trompetes i tabals. Al Centre Vendrellenc, concert musical.

Dimarts, tarda: 3 id. idems; nit: 3 id. idems més.

Total: 16 saraus en tres dies.

Cavallers; cal ballar al sò que toquin.

* * *

SECCIO RELIGIOSA

Demà a les cinc de la tarda començarà el Triduum de desgreuges de Carnaval predicant el Rnd P Pere Navarro de la Congregació de la Missió. Dilluns la funció serà a dos quarts de set i el dimarts a les cinc.

Dimarts començarà el mes de Sant Josep que's celebrarà durant la missa de set

A dos quarts de vuit començarà el Quinari a la Stsma. Trinitat amb exposició del Santissim, fundat per Na Carme Rabassó.

Dimecres de cendra: A les nou benedicció i imposició de la cendra. Al vespre Via-Crucis que seguirà tots els dies d'aquesta setmana.

Dijous a dos quarts de set sortira el combregar per impedits

Divendres: A dos quarts de set, Hora santa i exerciscis del primer divendres al Sagrat Cor.

Dissabte: A les vuit, Comunió general de la Cort de Maria.

SECCIO OFICIAL

REGISTRE CIVIL

Naixements: Cap.

Matrimonis: Cap.

Defuncions: Pere Cañellas Riembau, 79 anys, Salvador Raventós, 101; Francesc Alegret Castellví, 73, Josep Marcé, 53.

IMP RAMON RAMBLA 4 DE MARÇ VENDRELL

CASA EN VENTA
situada al carrer del Recò i senyalada amb el número 9, lliure de cens i de tot gravamen. De convenir es facilitarà el seu pagament a pagues. Per informes dirigir-se al seu propietari Anton Borrut (a) Tintoré, Carniceria, 4.

Senyora castellana
de mitjana edat que ha servit durant 13 anys a senyor sol s'ofereix per a servir a persona sola o dues de família. No importa anar a servir fora vila. Dirigir-se al carrer de les Monges, 25, 1.er, 2.ª. - Vendrell

Bàscula d'ocasió
completament metal·lica i amb una força de 1.000 quilos.
Anton Borrell, carrer Salmerón, 10